

Konferencijos pranešėjų CV

- **Birutė Teresė Burauskaitė** (Lietuva) – Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (LGGRTC) direktorė. LGGRTC dirba nuo 1997 m. Okupacijos metais ji ne kartą tardyta KGB dėl „antitarybinės veiklos“, 1976–1984 m. leido nelegalius leidinius „Laisvės šauklys“, „Perspektyvos“, daugino ir platino antisovietinę literatūrą, palaikė ryšius su rusų, estų disidentais, pasirašė žmogaus teisių gynimo dokumentuose. B. T. Burauskaitė taip pat dirbo Sąjūdžio komisijoje stalinizmo nusikaltimams tirti, vadovavo Represijų Lietuvoje tyrimo centrui prie Filosofijos, sociologijos ir teisės instituto.
- **Prof. Arimantas Dumčius** (Lietuva) – Lietuvos Respublikos Seimo narys, Sveikatos reikalų komiteto narys, Pasipriešinimo okupaciniams režimams dalyvių ir nuo okupacijų nukentėjusių asmenų teisių ir reikalų komisijos pirmininkas. Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos ir bendrijos narys. Buvęs Kauno Sąjūdžio tarybų narys, II Sąjūdžio Seimo narys, Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos Lietuvoje signataras. Lietuvos žmogaus teisių gynimo asociacijos komiteto garbės pirmininkas. Prisidėjo išvedant okupacinę kariuomenę iš Lietuvos, organizuojant visuomeninius judėjimus už žmogaus teises.
- **Dr. Eugenij Greben** (Baltarusija) – Baltarusijos valstybinio agrarinės technikos universiteto Minske Filosofijos ir istorijos katedros vedėjas. 2001–2004 m. studijavo Baltarusijos valstybinio universiteto doktorantūroje. Disertacijos tema – „Baltarusijos piliečių įtraukimas į nacistinės Vokietijos prievartinius darbus 1941–1944 m. (*Привлечение нацистской Германией граждан Беларуси на принудительные работы (1941–1944 гг.)*). Yra paskelbęs apie 60 mokslinių publikacijų.
- **Prof. Julija Kantor** (Rusija) – Rusijos valstybinio pedagoginio A. Gerceno universiteto Istorijos fakulteto Visuotinės istorijos katedros profesorė, Rusijos valstybinio Ermitažo muziejaus direktoriaus patarėja.
- **Dr. Joachim Tauber** (Vokietija) – Šiaurės Rytų Europos vokiečių kultūros ir istorijos instituto Liuneburge direktorius. Gimė 1958 m. Niurnberge. Niurnbergo universitete studijavo germanistiką, klasikinę filologiją ir istoriją. 1989 m. apgynė daktaro disertaciją Rytų Europos istorijos ir šiuolaikinės istorijos tema Friedrich-Alexander universitete (Erlangenas–Nürnbergas). 1989–1990 m. – mokslinis bendradarbis Rytų Europos istorijos institute Erlangeno–Nürnbergo universitete. Nuo 1990 iki 2001 m. Šiaurės Rytų Europos vokiečių kultūros ir istorijos instituto Liuneburge mokslo darbuotojas. 1993–2001 m. Šiaurės Rytų Vokietijos archyvų vadovas. Nuo 2010 m. liepos 5 d. Šiaurės Rytų Europos vokiečių kultūros ir istorijos instituto Liuneburge direktorius. Tyrinėja XX a. Lietuvos istoriją, Lietuvos ir Vokietijos santykių XX a. istoriją, Vokiečių okupacijos politika Rytų Europoje metu Pirmojo ir Antrojo pasaulinio karų, Holokausto istoriją.

- **Dokt. Alfredas Rukšėnas** (Lietuva) – Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro (LGGRTC) vyriausiasis specialistas – programų direktorius, doktorantas. Gimė 1973 m. Panevėžyje. 1991 m. baigė Panevėžio 8-ąją vidurinę mokyklą. 1991–1996 m. studijavo Vilniaus pedagoginio universiteto Istorijos fakultete. Nuo 1999 m. dirba Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centre.
- **Dr. Kęstutis Ignas Skrupskelis** (JAV) – Pietų Karolinos universiteto profesorius emeritas. Tyrinėjo Amerikos filosofijos istorijos problemas. Domisi Lietuvos prieškarinio žurnalistikos ir yra paskelbęs straipsnius „Naujajame židinyje“, „Kultūros baruose“, „Į laisvę“ ir kitur. K. Skrupskelis pripažintas vienu geriausių klasikinės Amerikos filosofijos tyrėjų ir mokslinių redaktorių, Lietuvoje skleidžiantis filosofijos istorijos, ugdymo filosofijos idėjas.
- **Dr. Rītvards Jansons** (Latvija) – Latvijos okupacijų muziejaus Rygoje tyrinėtojas ir parodų rengėjas. Latvijos universitete apgynė daktaro disertaciją („Activities and Role of the Latvia SSR Security Institutions Establishing Occupation Regime in 1944–1956“). Yra skaitęs panešimų tarptautinėse konferencijose Latvijoje, Lenkijoje, Lietuvoje, Čekijoje. 1994–2007 m. dirbo Totalitarizmo padarinių dokumentacijos centre, 2007–2009 m. Latvijos valstybės archyvo mokslo darbuotojas.
- **Antanas Leparskas** (Lietuva) – Vilniaus universiteto Istorijos fakulteto Naujosios istorijos katedros doktorantas.
- **Dr. Meelis Maripuu** (Estija) – Estijos istorinės atminties instituto mokslo darbuotojas, daktaro laipsnį įgijo Tartu universitete. Moksliniai interesai: okupacinių režimų 1940–1960 metais Estijoje istorijos tyrimai, ypač 1940–1941 ir 1941–1944 metų vokiečių valdžios represijų ir okupacinių valdžių administracijų tyrimai.
- **Dr. Bronius Makauskas** (Lietuva) – Lenkijos lietuvis, kilęs iš Seinų krašto. Istoriko specialybę įgijo Gdanskio universitete. Dirbo istorijos mokytoju Seinų licėjuje. 1975–2010 m. studijavo ir dirbo Lenkijos mokslų akademijoje Varšuvoje. 2002–2010 m. – Varšuvos Rytų tyrimų centro mokslo darbuotojas, taip pat dėstė Varšuvos universitete. Nuo 2010 m. dirba VDU Istorijos katedroje. Pagrindinės mokslinių tyrimų ir domėjimosi sritys – Baltijos valstybių naujausiųjų laikų istorija, Vidurio ir Rytų Europos šalių transformacija Sovietų Sąjungai žlugus, lietuvių ir lenkų santykiai, tautinių mažumų Lenkijoje padėtis, lietuvių tautos pasipriešinimas sovietiniam okupaciniam režimui, Pasaulio lietuvių bendruomenė.
- **Dr. Saulius Sužiedėlis** (JAV) – gimė Gotoje, Vokietijoje, užaugo Broktono lietuvių bendruomenėje, Masačusetso valstijoje. Nuo 1967 iki 1969 m. tarnavo JAV *Peace Corps* organizacijoje Etiopijoje. 1977 m. Kanzaso universitete apgynė Rusijos ir Rytų Europos

istorijos daktaro laipsnį. S. Sužiedėlis dirbo istorijos tyrėju JAV teisingumo departamente (1982–1987), „Amerikos balso“ radijo žurnalistu ir komentatoriumi (1989–1990). Profesorius yra parašęs daugybę mokslinių knygų ir straipsnių apie Lietuvos istoriją, išleistų JAV ir Lietuvoje. Nuo 1998 m. prof. S. Sužiedėlis yra Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti narys. Nuo 2006 iki 2010 m. vadovavo Milersvilio universiteto kasmetinei konferencijai, skirtai Holokausto ir genocido klausimams.

- **Doc. dr. Algimantas Kasparavičius** (Lietuva) – Lietuvos istorijos instituto vyresnysis mokslo darbuotojas. 1995 m. apgynė daktaro disertaciją „1926 metų Lietuvos ir sovietų Sąjungos nepuolimo sutartis.“ Pagrindinės mokslinių interesų kryptys: XX amžiaus Lietuvos politinės raidos istorija: vidaus ir išorinis (tarptautinis) aspektai; tarptautiniai santykiai; diplomatijos istorija; parlamentarizmo ir autoritarizmo problemos; pilietinės visuomenės formavimosi aspektai bei Lietuva Antrojo pasaulinio karo metais (1939–1945 m.)
- **Jonas Öhman** (Švedija) – žurnalistas, švedų vertėjas ir dokumentinių filmų kūrėjas. Turi teologijos magistro ir filologijos bakalauro laipsnius. Pirmą kartą į Lietuvą atvyko 1990 m., per ekonominę blokadą. Su Lietuva savo gyvenimą sieja nuo 1993 m.. Dirbdamas žurnalistu Baltijos šalyse ir daugiausiai Lietuvoje, susidomėjo pokario ginkluoto pasipriešinimo istorija. Savo interviu jis yra pasakęs: „Lietuva pasipriešino tada, kai niekas pasaulyje nekėlė rankos prieš sovietus. Ir dar kaip pasipriešino. Tai fantastiškas dalykas“.
- **Ronaldas Račinskas** (Lietuva) – Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimas Lietuvoje įvertinti direktorius. Gimė 1968 m. 1986–1993 studijavo VU Fizikos fakultete (kvantinės elektronikos specialybę), 1996 m. – Europos Džordžo Maršalo (Vokietija) saugumo studijų centro Strateginių studijų ir gynybos ekonomikos koledže, 2002–2006 m. – VU Tarptautinių santykių ir politikos mokslų instituto doktorantūroje. Nuo 1997 m. dirbo Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanclerio pavaduotoju, 1999–2002 – politikos savaitraščio „Atgimimas“ ir Lietuvos radijo apžvalgininkas. Ministro Pirmininko sudarytos darbo grupės „Pasiūlymams dėl Lietuvos veiksmų rengti siekiant totalitarinių režimų įvykdytų nusikaltimų įvertinimo Europos Sąjungos lygiu“ atsakingasis sekretorius.